HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ד) **הפ כיוצ.** יתקיימו המקריב להיינו כהן וידיו מגיעות להיינו בעלים: **כיפא.** תמכהן [ז] ללחם למעלה: **במילואים.** לכתיב ומכל המנחה אשר לפני ה' לקח מזה ומכל המנחות אשר לפני ה' וגו' עד ויעש את ומכל המנחות אשר לפני ה' וגו' עד ויעש לחם למעלה: **מאי טעמא.** תימין: **דמייתי ליה כהן מביא המטבחיים ורמי ליה.** (ו) ח] המלך על המזה וכי הדר רמי ליה ביד הממיע תימצא מה שהיה למעלה היה עכשיו למטה: **הכוח** ט] **היינו דיהיב ליה.** כהן הממיע לכהן המקטיר ומשמכח לתימורין שהיו למטה הוו הממח למעלה: **והא קמ"ל.** הרי שלמה קלאי דשעיז ג' כהנים דבלאו שלמה לא משכחת ליתהפכי כולי האי: **נישתקל הכתוב.** הוהו שני דיינן בפסוק זה לתרתי שמעינן מיניה ולא ידעינן בחר כי מיניייהו ניחיל: **לכוונ שבעה.** שהשבעה כבשים של עולה הנתין על הלחם בחוצה היה לעלות כדכתיב (ויקרא סג) והקרבהם על הלחם וגו' אין טעונין תנופה עם הלחם: **אין ירכופיהן.** שמכיר הכבשים על מתניהם על ידו וונפו הלחם על ידך ח] **המתנון** לחם על הכבשים על ידך המתנון וכבשים על הלחם ידך העליון מוטל על הלחם וכעונד מיין קמיירי: **אין עוזין כן.** לחם לחם בין [י] ירכיה: **על כשמוך.** שיתן הבזיכין של לבונה לגל הסדרים: **כשהוא אומר על המנון מם הפרוכת.** לגיכא למימר על ממש להא פרוכת ממיכא היא להכניל בין הקדש ובין קדש הקדשים: **הוי יא] על כשמוך.** שהיה לגל המנון הכא נמי על שני הכבשים על כשמוך: **מוליך ומביא.** לנפוין ודוים ומזה ומעבד כדי לעלות רוחות רעות הבאות מהרבעה רוחות: **מעלה ומוריד לעזור עליוש רעיש.** הבאין מלמעלה למטה: **שירי מזוה היא.** לגא מעבדא כפרה ולא עיקר מזוה יב] כלומרין בפרק שני מדות (לקמן דף נג:) שאם עשה למטופה שירי מזוה מעלה עליו ו] הכתוב יג] ו(לענין מזוה מן המובחר) כמילו לגא כיפר וכיפר: **וכן** יד] **נלוכ.** בעינן מוליך ומביא: **טו] לאגרויי.** שבעה: **טעונין תנופה** טז] **שמוסין.** דבמיין לגא מילטריך ליה למיתני [דבגופיה כתיב]: **כמוס שכן.** (ב) שלמים: **במילואים.** לכתיב ומכל המנחה אשר לפני ה' לקח מזה ומכל המנחות אשר לפני ה' וגו' עד ויעש את [על] המלבנים (על המזוות) ועל שוק הימין וח"א הא כתיב בתריה ויתן הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ויניף וגו' ומז נהפך הלחם למעלה כי הני דבמחוך ט) : **כדרי** יז]**עצור רוחות רעות.** שמא לגא דווקא בתנופה עוזין כן שמי הלחם דעלמא וכן לוכ משום לתמרינן בפרק קמא דזבחים הכוה (דף טז.) דגזר דין נתתם בפסח על התבואה דעלמא על פירות המילן בתג על המים י) ובגד מן הגיענוע שבלוכ יש בו הולכה והוסגה ועבירון פירש בעבד טע לגיך לגעבע בהולכה והוסגה והבית דאיכא למיפ מהירושלמי תני לגיך לגעבע שלא פעמים על כל דבר ודבר יז] בעי רבי זירא הכן מד ומכן מד פי' כבר מו דלמא הכן ומכן מד פי' כבר ממרנו לגיך ניעוע שלא פעמים בעי רבי זירא הכוהל מיתסר פעם אחת והוסגה פעם אחת אי דלמא מתסר פעם אחת והוסגה פעם אחת אי דלמא מתסר ולגיך לתוליף ולהניח ג' פעמים תמן תניין בגמרא פ"ט (דף סג.) בעניו ז' שממנים מעבירים על הכתם ולגיך לכתכם שלא פעמים על כל אחת מד לבי זירא הכן מד ומכן מד מו הכן ומכן מד ולא לגיפיגיו ליפיגיו עבדיון לתומרא שלא פעמים בכל אחת מד ואחת על כתן לשונו ואי בעית בעית לימא מתני' כמי שהיא אלא תלויה לפניה כמתיצה דכתיב והבדילה הפרוכת ואשר הרום היינו מוליך כלומר שמפרישן ממנו: מעכבין את הפורענות. שיעצור רוחות רעות: שירי מזוה היינו שאם לא עשה תנופה אינה מעכבת שהרם הוא שמכפר ולא תנופה ולהכי קרי לה שירי מזוה: ממטי ליה. ללולב גירא בעיני דשיטנא כלומר שעוצרני: זבחי שלמי ממטוי ומיתוי מרי:

רכ

כיצד [א]עושה מניח אימורין על פיסת היד וחזה ושוק עליהן ובכל מקום שיש לחם הלחם מלמעלה [ב] היכא אמר רב פפא במלואים מאי טעמא אילימא משום דכתיב [1]שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה והכתיב [2]את החלב על החזה יביאנו אמר אביי ההוא דמייתי ליה כהן מבית המטבחיים ורמי ליה והכתיב [3]וישימו את החלבים על החזות ההוא דיהיב ליה לכהן אחרינא ואזיל ומקטר ליה והא קמ"ל דבעינן שלשה כהנים משום דכתיב [4]ברוב עם הדרת מלך: ושתי הלחם ושני כבשי עצרת [וכו']: ת"ר [5]והניף הכהן אותם על לחם הביכורים יכול יניח כבשים על גבי הלחם תלמוד לומר על שני כבשים [ג] אי על שני כבשים יכול לחם על גבי כבשים תלמוד לומר על לחם הביכורים נישתקל הכתוב ואיני יודע אם לחם על גבי כבשים ואם כבשים על גבי לחם מה מצינו בכל מקום לחם למעלה אף כאן לחם למעלה היכא אמר רב פפא במילואים רבי יוסי בן המשולם אומר כבשים למעלה ומה אני מקיים על שני כבשים להוציא שבעה חנינא בן חכיניאי אומר מניח שתי הלחם בין ירכותיהן של כבשים ומניף ונמצא מקיים שני מקראות הללו לחם על גבי כבשים וכבשים על גבי הלחם אמר רבי לפני מלך בשר ודם אין עושין כן לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה עושין כן [ד]אלא מניח זה בצד זה ומניף והא בעינן על א"ל רב חסדא לרב המנונא ואמרי לה רב המנונא לרב חסדא [ה][6]ונתת רבי לטעמיה דאמר על בסמוך דתניא [ו]על המערכת לבונה זכה רבי אומר [ז]על בסמוך אתה אומר על בסמוך או אינו אלא על ממש כשהוא אומר [ח]וסכות על הארון את הפרוכת הוי אומר על בסמוך: מוליך ומביא מעלה ומוריד [וכו']: אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן [ט]מוליך ומביא למי שהרוחות שלו מעלה ומוריד למי שהשמים והארץ שלו במערבא מתנו הכי אמר רב חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי בר רבי חנינא מוליך ומביא כדי לעצור רוחות רעות מעלה ומוריד כדי לעצור טללים רעים אמר רבי יוסי בר רב אבין זאת אומרת שירי מצוה מעכבים את הפורענות דהא תנופה שירי מצוה היא ועוצרת רוחות רעות וטללים רעים אמר רבה וכן לולב רב אחא בר יעקב ממטי ליה ומייתי ליה ומחוי הכי ואמר גירא בעינא דשטנא ולאו מילתא היא משום דאתי לאתגרויי ביה ת"ר זבחי שלמי צבור טעונין תנופה [י] לאחר שחיטה ותנופתן כמות שהן דברי רבי וחכמים אומרים [יא]בזבח ושוק במאי קא מיפלגי אמר ליה רב חסדא לרב המנונא ואמרי לה רב המנונא לרב חסדא [יב]בדון מינה ומינה בדון מינה ואוקי באתרה קא מיפלגי רבנן סברי דון מינה ומינה מה זבחי שלמי יחיד טעונין תנופה [יג] לאחר שחיטה אף זבחי שלמי צבור טעונין תנופה לאחר שחיטה ומינה מה התם בחזה ושוק אף הכא נמי בחזה ושוק ורבי סבר דון מינה ואוקי באתרה מה זבחי שלמי יחיד טעונין תנופה [יד] לאחר שחיטה אף זבחי שלמי צבור טעונין תנופה לאחר שחיטה ואוקי באתרה התם הוא דחזה ושוק אבל הכא כמות שהן כמות שהן בחיים רב

פד א מיי' פ"ע מהל' מעה"ק הלכה ח:
פה ב מיי' פ"ח מהל' ממידין ומוספין הלכה יג:
ג [מיי' פ"י מה הל"כ]:

רבינו גרשום

היכא. הוא לחם: אמר רב פפא במילואים והוה למעלה דכתיב ומסל המצות אשר לפני ה' לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן וישם על החלבים ועל שוק הימין: מ"ט. קאמר מניח אימוריו על פיסת היד וחזה ושוק עליהן: אילימא רכי' אמר אביי ההוא דכתיב את החלב על החזה הוהו כי מייתי ליה כהן מבית המטבחיים ויהיב לאידך כהן המניף בידיה נמצא ביד המקבל החלב למטה והחזה למעלה כדאמרן: ההוא דיהיב ליה. מניף בתר דהניף לכהן אחרינא ביד המקטיר ונמצא החלב למעלה: על שני כבשים להוציא שבעת כבשים שלא יהא מניפו עם הלחם: מניח שתי הלחם בין שתי ירכות הכבשים וישכיבן על שתי צלעותיהן על ידו ומניח שם הלחם בין שתי הירכות ונמצא לחם על גבי ירך האחת וירך האחרת היא על הלחם והנפה זו כשהן חיין: אמר ר' לפני מלך ב"ו אין עושין דבר מגונה כזה אלא מניח זה בצד זה הלחם אצל הכבשים ומניף: וסכות על הארון את הפרוכת והיא אינה על הארון. ממש אלא תלויה לפניה כמחיצה דכתיב והבדילה הפרוכת ואשר הרום היינו מוליך כלומר שמפרישן ממנו: שמעכבין את הפורענות. שעוצר רוחות רעות: שירי מצוה היינו שאם לא עשה תנופה אינה מעכבת שהרם הוא שמכפר ולא תנופה ולהכי קרי לה שירי מצוה: ממטי ליה. ללולב גירא בעיני דשיטנא כלומר שעוצרני: זבחי שלמי ממטוי ומיתוי מרי:

שיטה מקובצת

ב) היכא אמר רב פפא במילואים. והא דאמר בכל מקום משום דכמו כן יש לחם למעלה בתודה ובאיל נזיר ואית בהו קרא והא דמייתי מילואים משום דכתיב בהו בהדיא [וילפינן מינייהו] אכולהו. תוי"ט. עיין ברש"י (דף פא ע"א): **ג)** תיבות אי על שני כבשים נמחק: **ג)** על בסמוך. עיין תוס' (דף עח ע"ב): **ד)** תיבות לאחר שחיטה נמחק: **ה)** טעונין תנופה אף זבחי כו' טעונין תנופה ומינה: **ו)** טעונין תנופה אף זבחי כו' טעונין תנופה ואוקי באתרה ותיבות התם הוא דחזה ושוק נמחק ופ"א מה התם כמות שהן אף הכא כמות שהן: **ז)** לחם לחם: **ח)** ורמי ליה במנא דחלב: **ט)** תיבת היינו נמחק: **י)** בין הירכים: **יא)** הני אומר על בסמוך שהי' תלויה אצל: **יב)** מצוה היא: **יג)** תיבות לענין מצוה מן המובחר נמחק: **יד)** וכן לולב אות ל' נמחק: **טו)** לאתגרויי: **טו)** לקח חלת: **יז)** הר"ר יעקב מקינון מפרש צריך לנענע ג' פעמים על כל דבר ודבר כלומר (אחד) [אחר] הולכה והוגבה למעלה ולמטה ולכל רוחות שבעולם פעמים על כל דבר ודבר כלומר (אחר הודו) [בהודו] תחלה וסוף (ואחר אנא) [ובאנא] ה' הושיעה נא:

ב) [ע"פסחים קג: סוטה לז:], **ג)** סוכה לז: ס"ש, **ג)** [יכמות עח: וש"נ], **ד)** שייך לעיל, **ה)** תמתמון לחם ס"ש. ג"ק, **ו)** הכתוב מלילו לח עשה מזוה מן המובחר וכיפר הס"ש. ג"ק, **ז)** ס"ק ס"ז, **ח)** לאחר שחיטה דכתיב לח לתימני ליה למיתני מה שלמי יחיד טעונין תנופה לפי שאין לח שלמי צבור כו' דבגופיה כתיב הס"ד וכ"ע. ג"ק, **ט)** [עי' מה שציינתי בגליון ס"ג שם. תוס' ד"ה חלת], **י)** ס"ה וכיו"ב ג"כ ג"ק ולכך בהגיעונע שבלוכ כו',

תורה אור השלם

1. שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְחֵזֵה הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי הַחֲלָבִים יְבִיאוּ לְהָנִיף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ וְהָיָה לְךָ וּלְבָנֶיךָ אִתָּךְ לְחָק עוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ:
ויקרא י טו
2. יָדַיו תָּבִיאֶינָה אֵת אִשֵּׁי יְיָ אֶת הַחֵלֶב עַל הֶחָזֶה יְבִיאֶנּוּ אֶת הֶחָזֶה לְהָנִיף אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ:
ויקרא ז ל
3. וַיָּשֶׂם אֶת הַחֲלָבִים עַל הַחָזוֹת וַיַּקְטֵר הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחָה: ויקרא ט כ
4. בְּרֹב עַם הַדְרַת מֶלֶךְ וּבְאֶפֶס לְאֹם מְחִתַּת רוֹזֵן:
משלי יד כח
5. וְהֵנִיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ עַל שְׁנֵי כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיְיָ לַכֹּהֵן:
ויקרא כג כ
6. וְנָתַתָּ עַל הַמַּעֲרֶכֶת לְבֹנָה זַכָּה וְהָיְתָה לַלֶּחֶם לְאַזְכָּרָה אִשֶּׁה לַייָ:
ויקרא כד ז
7. וַיִּשְׁמֹךְ שָׁם אֵת אֲרוֹן הָעֵדוּת וַיָּסֶךְ עַל הָאָרֹן אֵת הַפָּרֹכֶת:
שמות מ ג

הגהות הב"ח

(ו) רש"י ד"ה הכוה וכו' וכמי ליה שם התם: (כ) ד"ה כמוס שכן שלימים:

גליון הש"ס

גמ' רבי למעמיה דאמר על בסמוך. עיין לקמן דף עח ע"ב תוספות ד"ה ונלפ:

מוסף רש"י

על בסמוך. סמיה מוסיף אני מיהו לגוזה אין אני הסדרים וסכות על הארון. על כרחך לאו על ממש, דהסי מתיהם הוהו פרוכת ולא היה סכך (סוטה לז:). מוליך ומביא למי שהרוחות שלו. מלוה זו אין עושין לאחר כן מנלה בהגפתו זאת אומרת. הא לרבי יוסי דקתני לעיל תנופה עיקרו רוחות רעות ומעלים רעים. שירי מצוה. מלוה שהיא שירים שאינה עיקר לעבד כפרה אע"פ שמזה היא לעבד את הפורענות דהא תנופה שירי מצוה היא. ופיהם מעכבת, כדמפיק לה בגמרא לימה (דף ה.)

למנופה לכפר ומי תנופה מכפרת והלא אין כפרה אלא בדם, אלא שאם עשאה למנופה שירי מלוה שהיהים ולא עשאה, מעלה עליו כאילו הקטיר אימורין על גבי המזבח, כלומר אעפ"י שאין צריך להביא אחר תחתיו אלא מעלה עליו כאילו הקטיר אימורין על גבי המזבח. מוליך ומביא בעינינה דשטנא. כרי זה נתן בעיניו של אדם שרואה בעיניו שאין כן הוא לנתק מעליהם עול מלות ולאו מילתא היא. אין נכון לומר כן לאיתגרויי. שיתברה בו אדם שהוא יכר הכרע ויעשו למעות מעל קונו ויתמעט עלמו על הדבר (סוכה לז: לח:). דון מינה ומינה. כי גמרינן מילתא ממילתא בג"ש גמרינן לה כולה מילתא מינה דון מינה ואוקי באתרא. למאי דלריכי גמרינן למאי דלא לריכינן מוקמינן בחתכא (יבמות עח:). כל דבר שאתה למד מתחילו בג"ש או בהיקש הוי לומד ממנו כל דבריו דון מינה ואוקי באתרא. מה שהדבר לריך ללמוד מתחילו שאין יכול ללמד מגופו אעמידנו על מקומו (זבחים צא:). פרשה שלמדה דבר מתחילתה בגזירה שוה, אם אי אפשי לאותו דבר בו בתורת מה שהיא עומד במקום שלמדתו משם, דכולהו דבר מתחילתו ממנו על כרחך ממנו מתחיל ומלמדינן לכל משפטיו, או דון מינה ואוקי באתרא, כלומר לאחר שלמדתו מה שהבאתו למלמד ממנו, אי אפשי לאותו דבר מתחילתו אלא ללמוד מגופו ולמד מגופו אעמידנו על מקומו (זבחים צא:). פרשה שלמדה דבר מתחילתה בגזירה שוה, אם אי אפשי לאותו דבר בו בתורת מה שהיא עומד במקום שלמדתו